

16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2020
† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(Κυριακή μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου)
Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνης, ἥτοι τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκόπου Εὐρίπου (†1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†15 Αὐγ. 1579), Ἀποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων τῶν ἐν Μεγάροις ἕξ νεοφανῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν γ'.

(τυπικὸν 16ης Αὐγούστου §§ 10-12).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν

ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἠγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ**

ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου γ', καὶ τῆς Ἑορτῆς γ' (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ).

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει σα
κου σο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου ου
Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ον μου ου ου
προ σχεις τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ η εκκλι νης την καρ δι ανμουεις λογουςπο νη ρι

ας του προ φα σι ζεσθαιπρο φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θησαν ὡσει παχός γης ἐπι τῆς γῆς

διεσκορπίσθητα ὁσταυτῶν παρά τὸν Ἀάδην

Οτι πρὸς σε Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλμοί

μου ἐπι σοί οἱ ἠλιπία μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχήν

μου

Φύλαξόν με ἀποπάγιδος ἡσυνεστήσαν τὸ

μοὶ καὶ ἀποσκάνδαλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνο

μίαν

Πεσύνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτω

λοὶ κατὰ μόνους εἰμι ἐγὼ ἕως ἀνπαρελ

θῶ

Φωνή ἡ μου πρὸς Κύριον ἐκεκραξά φωνή μου

πρὸ Κυρίου ἐδέηθην

Εκχέων ἕνωπίον αὐτοῦ τὴν δεήσιν μου

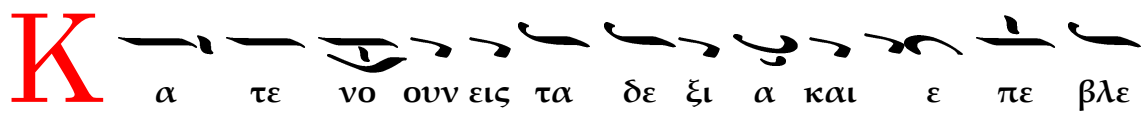
τὴν θλίψιν μου ἕνωπίον αὐτοῦ ἀπαγγέλω

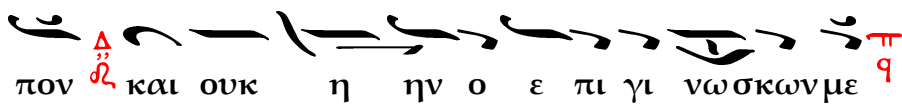
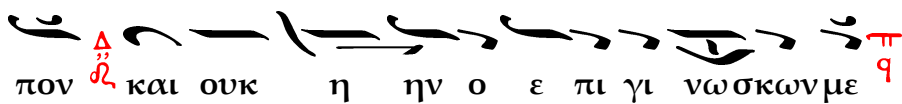
Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεύμα μου

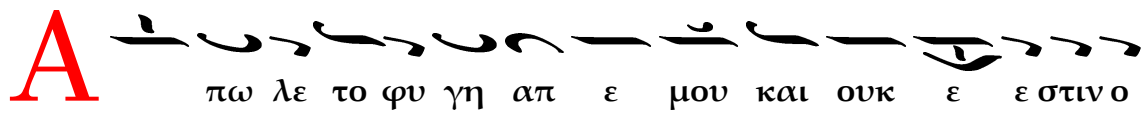
και συ εγνωστας τριβουςμου

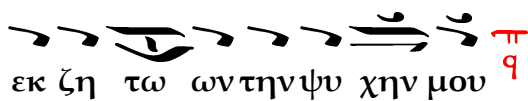
Ε ν ο δω τα αυτη η ε πορευ ο μην ε κρυ

ψανπα γι δαμοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

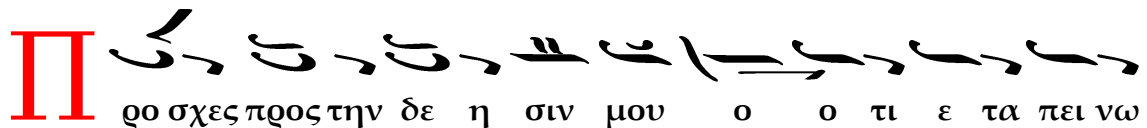
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο

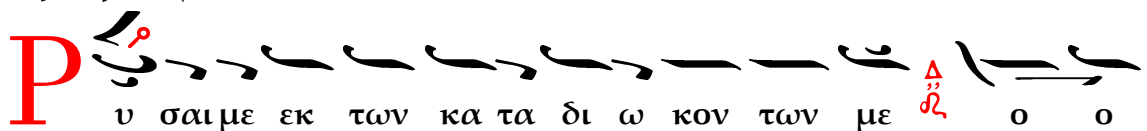
εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου

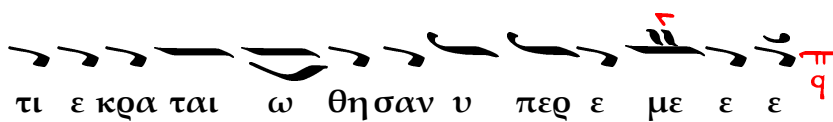
Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

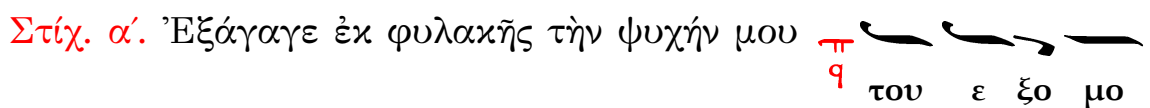
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

θην σφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου

Τ^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μών ε ε ευ χας ^π₉ προ σδε

ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π₉ και πα

ρα σχουη μι ιν α φε ε σιν ^Μ α α μαρ τι ι ι ων ^{Πα} ^φ₉ ο

τι μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α

α α στα α α α σιν ^π₉

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^χ_π ^π₉ ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι ^π₉

Κ^{Πα} υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ^Μ ^{Πα} ^π₉ και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αυ την ^π₉ και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν τι ι εκ νε ε ε κρων ^Μ ^{Πα} ^φ₉ ο τι αυ

τος ε στι ι ι ιν ο ο θε ο ο ος η η η μων ^{Δι} ^φ₉ ^Δ

^{Πα} ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας ^φ₉ ²² εκ των α

νο μι ω ω ω ν η η η η μων ^π₉

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^π₉ ^χ_π ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου ^π₉

Δ^{Πα} ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω ^Μ

μεν Χρι ι στον ^{Πα}δο ξα ζοντες αυ του την εκ νε κρων
 Α να α α α στα α α α σιν ^{Πα}ο τι αυ τος ε
 στι ι ι ι ν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ^{Πα}ο εκ
 της πλα νη ης του ε ε εχ θρου ^{Πα}τον κο ο ο σμον ^Δ
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος ^{Πα}

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^{Πα}εις την φω ^Χ

νην της δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα}
Ε ^{Πα}υ φρανθη τε ου ρα α νοι ^Δσαλ πι σα τε τα θε ^Μ
 με λι α τη ης γης ^{Πα}βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ^{Πα}ι δου γαρ
Μ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ ^Μ
 ρω ω προ ο ση η η λω ω ω σε ^{Πα}και ζω η
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρω ω σε ε ^{Ζω}
Πα τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρω ω
 ω ποσ ^{Πα}

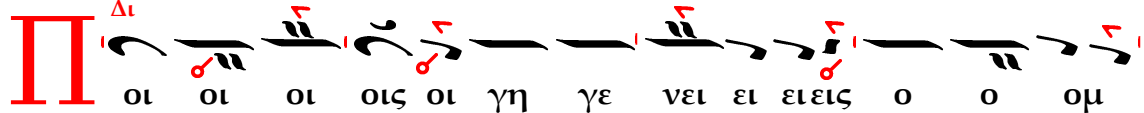
τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου

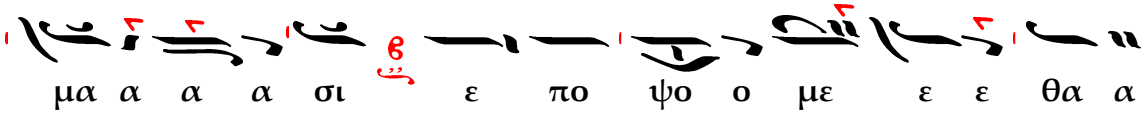
Ποίσις εὐφημιῶν. ᾠχος Δι-θ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

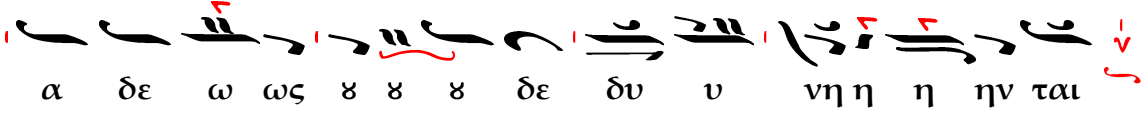
^Δ στιν

Π ^Δ οι οι οι ο ις ο ι γη γε νει ει ειεις ο ο ομ

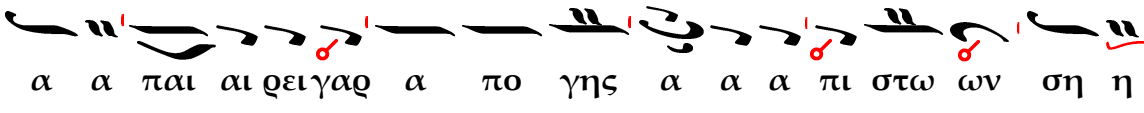
 μα α α α σι ^θ ε πο ψο ο με ε ε θα α

 σθ ς τη η ην ^Δ ει κο ο να ην τα των Α γγε ε

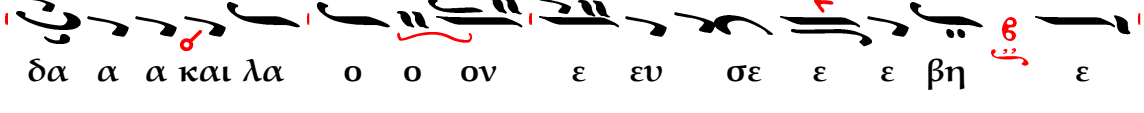
 ε ε λων στρα α τε ε ευ μα α α τα ^{Νη} ^θ βλε πειν

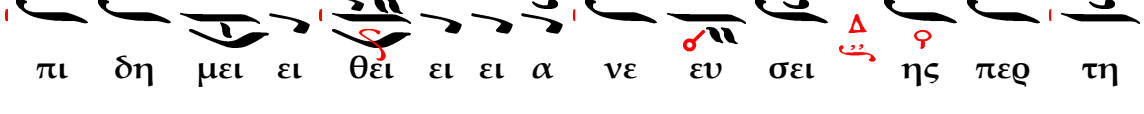
 α δε ω ως ς ς ς δε δυ υ νη η η ην ται

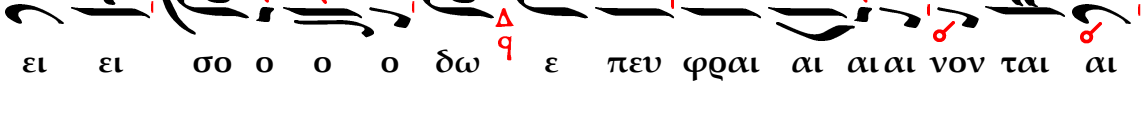
^Δ ^θ θε ι κω φω τι α στρα α α πτο με ε νην ^Δ

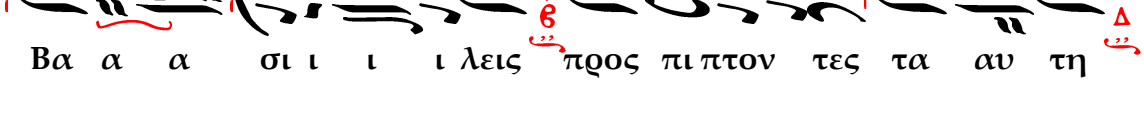
 α α παι αι ρει γαρ α πο γης α α α πι στω ων ση η

 η με ε ε ε ρον ^θ και πο ο λιν προς Βα σι λι

 δα α α και λα ο ο ον ε ευ σε ε ε βη ^θ ε

 πι δη μει ει θει ει ει α νε ευ σει ^Δ ^θ ης περ τη

 ει ει σο ο ο ο δω ^Δ ^θ ε πεν φραι αι αι αι νον ται αι

 Βα α α σι ι ι ι λεις ^θ προς πι πτον τες τα αυ τη ^Δ

με τα φο βη Χρι στε και αι πι ι ι στεε ε ε

ως

Στίχ. στ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πισεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Ποι οι οι αις οι χο ἰ κοι οι οι οι ψα α αυ

σο ο ο ο μεν της Ει κο ο νο ο ος σδ δ Λο

ο γε ε ε πα λα α μαις οι ρε ρυ πω με ε ε

ε νοι τοι οις πται αι αι σμα α α α σι τδ α να

μαρ τη η τδ δ Θε δ δ η η η η μων οι εν

μο λυ σμοις τδ α α α προ σι ι τδ κα λυ υπ τει τα

Χε ρθ βιμ τα α ας ο ψει εις τρε ε ε μο ο ο ον

τα δ φε ε ρει τα Σε ρα φιμ ο ο ο ραν τη ην

δο ο ο ξα α α αν σδ φο ο βω δδ δ λευ ει ει ει

σοι κτι ι σις μη δν κα α τα α κρι ι ι νης

α να ξι ι ι ι ως σδ δ τη η η ην Μο ο ο ο ρ

φην ^β Χρι ^{Γα} ι ^β στε ^β ε ^β ε ^β την ^β φρι ^β ι ^β κτη ^β ην ^β α ^β σπα ^β ζο

με ^β νης ^β η ^β μας ^β ε ^β εκ ^β πι ^β ι ^β ι ^β στεε ^β ε ^β ε ^β ως ^β

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^β ελ ^β πι ^β σα ^β τω ^β Ι ^β σρα ^β ηλ ^β ε ^β πι ^β τον ^β Κυ ^β υ ^β υ

ρι ^β ον ^β

Π ^β α ^β α ^β α ^β λιν ^β Δε ^β σπο ^β τι ^β κη ^β η ^β η ^β ης ^β πα ^β α ^β α

ρε ^β ε ^β ε ^β ε ^β στι ^β πα ^β νη ^β γυ ^β υ ^β ρε ^β ε ^β ε ^β ω ^β ως ^β θει

ει ^β α ^β α ^β α ^β η ^β με ^β ε ^β ρα ^β ο ^β γαρ ^β εν ^β υ ^β ψι ^β ι ^β ι

ι ^β στοις ^β κα ^β α ^β θη ^β η ^β η ^β με ^β ε ^β ε ^β ε ^β νος ^β νυν ^β η ^β μας ^β

σα ^β φω ^β ως ^β ε ^β ε ^β ε ^β πε ^β σκε ^β ε ^β ψα ^β α ^β α ^β το ^β δι ^β α

της ^β σεπ ^β της ^β αυ ^β τϛ ^β ς ^β ς ^β Ει ^β κο ^β ο ^β νος ^β ο ^β α ^β α ^β νω ^β τοις

Χε ^β ρϛ ^β βιμ ^β ω ^β ω ^β ω ^β ν α ^β θε ^β ε ^β ω ^β ω ^β ω ^β ρη ^β η ^β η ^β η

τος ^β ο ^β ρα ^β α ^β ται ^β δι ^β α ^β γρα ^β φης ^β οι ^β οι ^β οις ^β περ ^β ω ^β ω

μοι ^β οι ^β οι ^β ω ^β ω ^β ω ^β ω ^β ται ^β Πα ^β τρος ^β α ^β α ^β ναρ ^β χω ^β ω ^β ω

δακ ^β τυ ^β υ ^β λω ^β μορ ^β φω ^β θει ^β εις ^β α ^β αρ ^β ρη ^β η ^β η ^β τως

καθ ^β ο ^β μοι ^β οι ^β οι ^β οι ^β ω ^β σι ^β ιν ^β τη ^β η ^β η ^β ην ^β α ^β α ^β α ^β αυ

τῶ ην πειστικαίαι ποοοθω προσκυνητες α
γιααζοοομεεεεθα

τῆς ἑορτῆς

Ποίσις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πασωων

των α νομι ω ω ων αυ του

Ποιοιοι οισ οι ευ τε λει ει ει εις χει ει ει

λε ε ε ε σι μα κα ρι ι σω ω ω με εν

τη ην θε ε ε ο το ο κον την τι μι ω τε ε

ε ε ραν τη ης κτι ι ι σε ε ε ε ως και α

γι ω τε ε ρα α αν υ πα αρ χσαν

χε ρβιμ και παν των τω ω ων Α γγε ε λων τον

θρο ο νον τῶ Βα σι λε ω ω σ τον α α σα α α

λε ε ε ευ τον τον οι οικον εν ω κα τω κη η η

σεν ο ο Υ υ υ ψι ι ι ι στος τη ην σω τη η

ρι α α αν τῶ κο ο σμῶ τῶ θε ο α γι ι

α α α α σμα την πα ρε χσ σα α αντοις πι ι στοις
εν τη θει ει α μνη η η μη η α α αυ της
πλσ σι ως το με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι

Tι ι ι ι να τα φο βε ρα α α Α α α

σμα α α α τα α προ ση η ξα α αν σοι οι το

ο τε ε ε Παρ θε ε νε κυ κλω της σης κλι ι

ι ι νης ι ι στα α α με ε ε ε νοι παν τες

οι τσ Λο ο γσ σ Α πο ο στο ο ο ο λοι

και θαμ βη τι κως α νά α α βο ω ων τες α παι

αι ρει τσ Βα σι λε ω ω ως το πα α λα α α

τι ι ι ι ον υ ψσ σ τε η κι βω τος τσ σ σ

α γι ι α α α σμα α α τος πυ υ λαι ε ε παρ

θη η η τε ο ο πως τσ Θε σ σ η η πυ

υ υ λη εν πολ λη η η η ει σε ελ θη η η

χα α α α ρα τω κο σμα α α πα α αυ στως αι

τϷ με νη το με γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με νειεις το ο ον αι ω ω να

Π οι οι οι α Πνευ μα τι κα α α α Α α α

σμα α α α τα νυν προ σα α ξω ω ω με εν σοι

οι Πα α α να γι ι α τη γαρ α θα να α α

α τω Κοι οι μη η η σειει ει ει σθ α παν τα

τον κο ο σμο ον η γι ι α α α α σας και προς

υ περ κο σμι α α α με τε ε βης το κα α λ λος κα

τα νο ει ν τϷ Ϸ Ϸ Παν το ο κρα α α το ο ο ο

ρος και τϷ Ϸ τω οι α περ Μη τη η η ρ συν α α

γα α α λ λε ε ε ε σθαι Α γγε λι κων σε ε ε

τα γ μα α των δο ρυ φο ρη σα α α αν των α α

γνη και ψυ χων Δι ι και αι ων μεθ ων αι τησαι η

μιν ει ρη νην και με γα α ε ε ε λε ε ε ε

ος

Δόξα. Τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Δ ευ τε φι λε ορ των το ο συ υ υ στη η η

η μα δε ευ τε και χο ρει ει ει α αν στη σω

ω ω ω ω με ε ε ε θα δευ τε κα τα στε ψω

μεν α σμα α σι την Εκ λη η σι ι ι ι ι αν τη

κα τα πα α α α αυ σει της κι βω τσ ς ς ς

τς ς Θε ε ε ς ση με ε ρον γα α αρ ς ς

ρα α νος ε φα πλοι τς κολ πς δε χο με ε νος την

τε το κυι αν τον εν πα α σι μη η χω ω ρς

ς ς ς ς με ε ε ε νον και η την πη γην

τη ης ζω ω ης α πο δι δσ σα την ευ λο γι αν

στο λι ι ι ζε ε ται και ευ πρε ε ε ε πει

ει ει ει αν ^Π9 Αγ γελοιχο ρο στα τϛ σι συν Α πο ο στο
 ο λους πε ρι δε ως ε να τε νι ι ι ι ι
 ζο ο ο ον τες ^{Πα} ^Δ2 εκ ζω ης εις ζω ην με θι σταα με
 ε ε νησ της τε κϛ ϝ ϝ ση ης τον αρ χη γο ο ο
 ο ον τη ης ζω ω ω ης ^Π9 παν τες προ σκυ νη
 η σω μεν α αυ την δε ε ο με ε νοι οι συγ γε
 νϛ ϝ ϝς οι οι κει ο ο ο ο ο τη η η η τος ^Π9
 μη ε πι λα θη η Δε ε ε σποι οι οι να ^{Πα} ^υ9 των πι
 στω ως ε ε ορ τα α ζο ο ο ο ο ο ο ον τω ω ντην
 πα να γι α αν σϛ Κοι οι μη η σιν ^Δ2

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην ^Π9
Τ ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ω πων
^{Νη} ^{Πα} ^Π9 σπα α ρει ει ει σαν και τον Δε σπο τη ην τε ε

κου ου σαν ²² την ε που ρα α α νι ι ι ον

πυ υ υ υ λην ⁹ υ μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην

Παρ θε ε ε ε ε νον ⁹ των Α σω μα τω

ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα ⁹ αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη

ου ρα α νος ^Δ και να ο ος της θε ε ο ο ο

τη η η η τος ⁹ αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας

κα θε ε λου ου σα ²² ει ρη νη αν τει ση η ξε ε ²²

και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε ⁹

ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ υ

ραν ²² υ περ μα χον ε χο ο με εν ²² τον εξ α αυ

της τε χθε ε εν τα Κυ υ ρι ι ι ον ⁹ θαρ σει

ει ει τω τοι οι οι νυν ⁹ θαρ σει τω λα ο ο ος του Θε ε

ου ⁹ και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους εχ θρ ος ²² ως

παν το δυ υ υ υ να α α α ^Χ μο ο ο ος ⁹

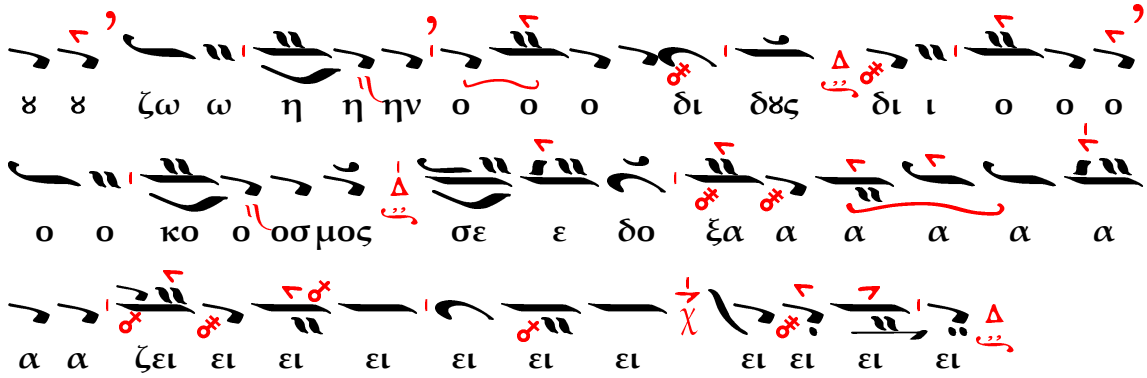
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

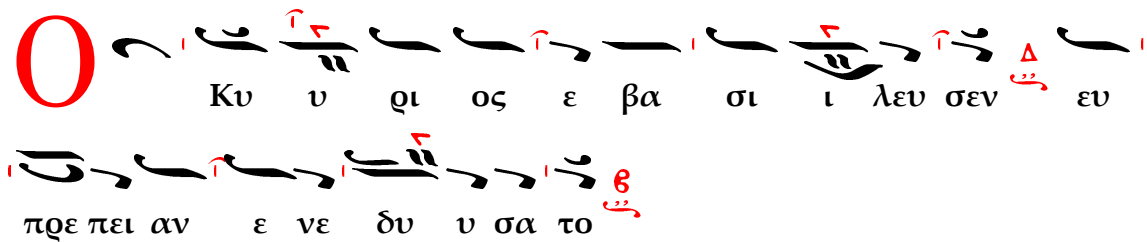
Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σθ 8 8 Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μν 8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε 8

 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει χ ει ει ει ει

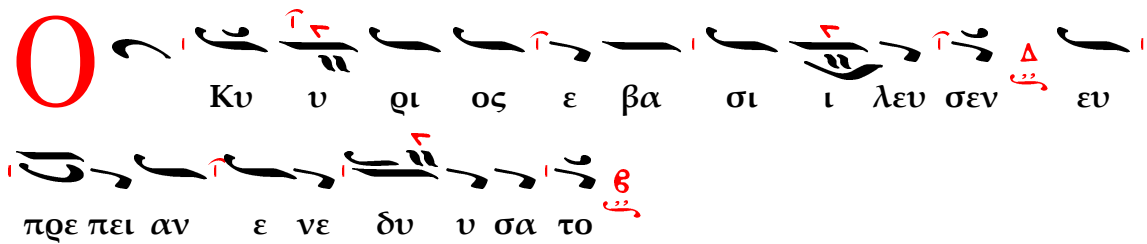
Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

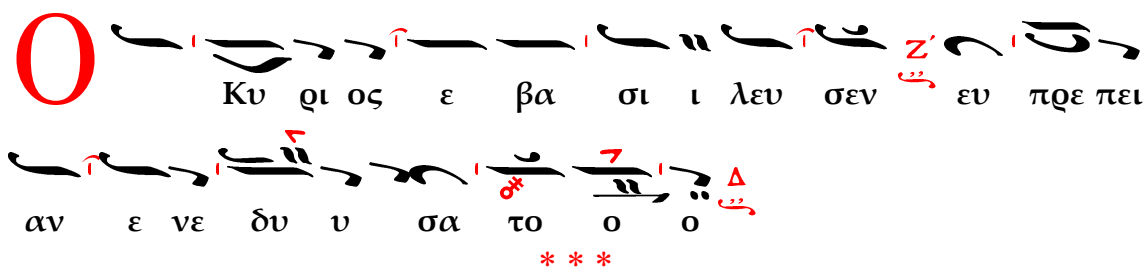
 Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

 Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

 Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς

μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Τ^{Πα} ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν ^Δ_δ
 και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
 ρι ε δο ο ξα α σοι ^π₉

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
 τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνόμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
 ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^Δ_δ ^χ και πε ρι ε ζω σα το ^Δ_δ

Α^{Πα} γαλ λι α σθω η κτι σις ου ρα νοι οι ευφραι
 νε σθω σαν ^π₉ χει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ
 νης ^Δ_δ Χρι στος γαρ ο Σω τηρ ημων τω σταυ ρω προ ση λω σε
 τας α μαρ τι ι ας η μων ^π₉ και τον θα να τον νε
 κρω ω ω σας ^π₉ ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω
 κο τα τον Α δαμ ^π₉ παγ γε νη α να στη σας ως φι
 λα ανθρωπος ^π₉

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ^Δ_δ ^χ η τις ου σα

λευ θε σε ται ^Δ_δ

Β^{Πα} α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γη ης α κα τα λη

πτε ε κων ε σταυρωσαι δια φι λανθρωπι ι αν π 9

ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη

και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α

σαν το π 9 Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην Δ 22 εν τοις κα

τα χθο νι οις α νε στη π 9 ω του θαν ματος πως θα

να α του ε γευ σα το η των α πα αν των ζω η Δ 22

αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα

ζον τα και λε γοντα Δ 22 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι π 9

Στίχ. γ. Τῷ οίκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε Δ 22 εις μα κρο τη

τα η με ρων Δ 22

Πα Γ υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με

τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε

λα βον και μη ευ ρουσαι το α α χραν τον σω μα

σου Δ 22 πα ρα δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νο ον

και πα ρα δο ξον θαν αυ μα Δ 22 τοις Α πο στο λοις ε

λε γον^π α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κο σμω

το με γα ε ε λε ε ος^π

Δόξα και νυν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πάφ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι^π

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς

αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην^π

Α σα τε ε λα α α οι τη μη τρι τς

Θε ς η μων α α α σα α α τε ση η η

η η με ε ρο ο ον γαρ την ο λο φω ω τον ψυ

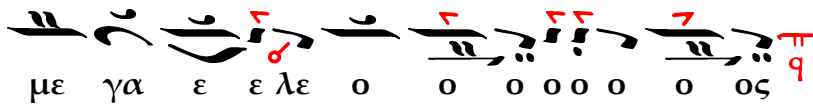
χην α αυ της εις τας α χραν τς πα α λα α α α

μας τς εξ αυ της σαρκω ω θε εν τος α νευ σπο ρας

πα α ρα τι ι ι ι ι θη η η η σιν ω και προ

σβε ε ευ ει ει α α δι α α λει ει ει πτω ω σ δω ρη

θη ναι τη οι κς με νη ει ει ρη η η νη ην και το

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Tου λιθουσφραγισθεντος υπο των Ιουδαιων και
στρατιωτων φυλασσον των τοαχραντον σου σωω
μα ^Α _{δλ} α νε εστης τριημερος Σωτηρ δωρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σεισου Χρι στε δο ο ξα τη βα
 σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι
 λα αν θρωω πε

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου.

Ἦχος Δι-θ

Την α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α
 γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σματων
 η μων Χρι στε ο θε ος βθ λη σει γαρ ηυ δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς
 ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχ θρθ ο θεν ευ χα
 ρι ζως βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος 4 Πα ρ

Εν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
ο το κε ^π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
πα α αρ χου σα της ζω ης ^Δ και ταις πρε σβει αις
ταις σαις ^Δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
μω ω ω ων ^π

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,

ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, ἧς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *